Jóni bácsinál, – aki akkor már apaként lakott a laktanyában – meghallottam, hogy elmesélte ennek az, hogy az ő meg(?) az fel[illegible] érthetetlen célzásokat tett férfiasságára. De a „lányok" elbánnak vele. A Németh családot megöntötte és még mindig megosztja – Jóni bácsi a kövendi Boda Irma nevű bölcsőtől született fia: Boda Laci elfogadása. Én is csak 50 és 70 éves korában találkoztam először vele. A nagynénik nem ellenezték a dolgot. Boda Laci tőle tudom, hogy anyja a születésénél tudatosan nem vett részt – másik bába működött közre, nehogy, ha valami komplikáció adódik, megvádolják a „sógornőt" – mesélte vele azonosja. Később Boda Laci Jóni bácsi elfogadta: leveleiben fiaimnak szólította, családját többször vendégül látta ~~fogadta~~ Luxemburgban. Volt amikor egy hétvégére ugrott ki a „Fater"-hoz Párizsba, hogy kizökje el – utólag dicsérte, hogy milyen jól vezet. Én egy hosszabb levélben megírtam Józsi bácsinak, hogy büszke lehet Lacira és családjára, mert saját előből tanulni – családot alapítani, gyereket lehetetlen például állhat bármelyik unokatestvére előtt. Laci A Kövendi Kultúrházból vetődött ment Peszke, majd onnan a Szuhó atomerőművi technikusnak tanult és Paks indulásánál már ittlétre dolgozott és elismert tömgárdatagként, ment zor nagy kedvezményes nyugdíjba. Házat vett Tengelicen, pár éve a Balaton mellett is. Mert Laci hobbija a vitorlázás lett: az Atomerőmű Bajnoki indulójában több vitorláshajó is volt. És ennek egyik jó barátja Boda Laci volt. Egy délutánt mi is vízen töltöttünk vele, a feleségén mindenki ismerte és ő is mindenkit ismert, volt amikor ismerős vendégeket ő hajóztatott. Fia Tamás esküvője egyik legemlékezetesebb volt, amin részt vettünk. A volt néptáncos társaz nagyon jó hangulatot teremtettek. Kár hogy a Németh családot csak mi szórakoztattuk. A Laciról írt levelem után – amiben sugaltam, hogy fogadja el bizalmatlanságát, megszakadt a kapcsolat Évával, ami addig elég szoros volt. Valószínű zokon vette